

ИЛИЯ БЕШКОВ

ХОРА

chitanka.info

Ние сме обсипани с цветя. Убили сме им живота, за да свидетелствуват на нашето „безсмъртие“... Шумно насядваме около масите: ядене, вино и думи, думи! Измежду цветята две черни или две сини очи се въртят срещу твоите — с някаква смесица от възторг и нечестиви желаня. Устата мляскат шумно. Някои ядат скромно, но именно тия скромни ядат два пъти повече. Насищането е усмирило всички човешки органи, с изключение на някои. Последната тръпка се явява в последния момент, след който сънят обвива това тяло с непозната прегръдка, за да го освободи сутринта.

Излизаме из смътната сянка на съня и още на прага пред живия живот закусваме хубаво.

1957

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.